

Балам – балым, баламның баласы – жаным...

Үйдің тұңғыш баласын ата мен әженің тәрбиесіне беру біздің халықтың қағазға жазылмаған, бірақ уақыт пен тарихтың тезінен өткен заңының бірі. Ықылым замандардан бері ата мен әже - тәрбиенің бастау көзі, үйдің берекесі мен ырысы деп есептеледі. Қариясы бар үйдің киесі бар, қарты бар үйдің салты сақталған болады. Өзіміз тарихтан білетін Зередей ақылгөй әже Абайдай ұлыны тәрбиеледі, Ыбырайдай ұлт ұстазын атасы Балқожа өсірді. Осындай тарих дәлелдеген деректерді есепке ала отырып, ата мен әже тәрбиесін көргеннің дұрыстығына толықтай көз жетеді.

Дегенмен, заман мен адамның өзгерісіне қарай, ата мен әже тәрбиесін жатсынып, әр бала өз әке-шешесінің қолында өсуі керек дегенді жақтайтындар жағы көбеюде. Сәбидің бала-бақшада тәрбиеленіп, үлкен адамдарша қарым-қатынас жасағаны дұрыс деп ойлайтындар, ата мен әженің үйінде бала еркетотай болып кетеді дегенді алға тартады. Ал, ақ жаулықты әжелеріміз бен көпті көрген қарияларымыз бұл пікірді жоққа шығарады. Не десек те, үлкенін құрметтеп, кішісіне ізет көрсетіп, қарияның ақылын тыңдаған ұлттың ұрпағымыз ғой. Сондықтан, ата мен әже тәрбиесі туралы кереғар пікірлерді жоққа шығаруға талпынуымыз керек сыңайлы. Онсыз да адамадары азғындаған мына қоғамда мейірімділік атаулыны сыйлайтын әженің ыстық құшағы мен атаның айтқан ақылы бірден-бір қажет дүние.

Жоғарыда аталған дүниелерді ескере отырып, журналымыздың осы санынан бастап «Әжелер мектебі» деген тұрақты айдардың ашылғандығын қуана хабарлаймыз. Бұл айдардан ақ жаулықты әжелеріміздің келер ұрпаққа деген пікірін, ақылын, өнегесі мен өситеін оқитын боласыздар.